

Beskyttelse . . .

(forts. fra side 4)

den norske offentlige mening — norsk presse, norsk rettsvesen, norsk politikk og norsk administrasjon — være like sterkt infisert med løgn som en havne-kneipe-hore kan være med syfilis!

Ideen om at vi er søkkrike, trass i 100 milliarder kroner i utenlandsgjeld, tyder på en slags stormannsgalskap som kan være en følge av en slik infeksjon.

Både blyantgeriljaen og vi som skriver under navn, er med på å stille preventiver til rådighet for dem som måtte ønske å beskytte seg mot løgner.

Men jeg har ofte inntrykk av, at de som leverer sine innlegg bak anonymitetens skjerm brett har lettest for å få en tallrik kundekrets. Det er rart med det. De fleste vil helst skaffe seg preventiver på en litt diskret måte!

Oscar Aall

Staten premierer

(forts. fra side 1)

Allerede den 25. februar 1935, for 43 år siden, skrev Gulbrand Lunde en artikkel i «Vestlandets avis som er fort-

satt høyaktuell. Det het her:

«Den understøttelsespolitikk som nå drives, virker i det hele ytterst uheldig. I stedet for å stimulere folk til arbeid, så opplæres folk likefrem til lediggang.

Det finnes mennesker idag som aldri har visst hva et ærlig arbeid er for noe. Til slutt går det inn i blodet på folk at de bare har å kreve og kreve, og at de har en slags rett til underhold uten å yte noe i stedet. I virkeligheten kan en ikke si at et friskt og arbeidsfôr menneske har rett til underhold, dersom han ikke samtidig er villig til å yte arbeid til vederlag.»

Også Nasjonal Samling stilte krav, men de gjaldt fellesnyttens fremfor egennyttens:

Istedenfor egoisme krevde vi nestekjærlighet,

Istedenfor alles krav krevde vi offervilje av alle,

Istedenfor uinnskrenket frihet krevde vi ansvarsbevissthet,

Istedenfor kvinnens «frigjøring» krevde vi respekt for kvinnene,

Istedenfor kollektivhusholdning krevde vi vern om hjemmet,

Istedenfor hemningsløshet krevde vi et moralsk liv,

Istedenfor gudløshet krevde vi et kristent livssyn,

Istedenfor fedrelandsløs selviskhet krevde vi kjærlighet til land og folk,

Istedenfor partistrid krevde vi samarbeid,

Istedenfor ringeakt for øvrigheten krevde vi respekt for lov og rett,

Istedenfor klassekamp krevde vi ORDEN, RETTFERD og FRED.

Fra hverdagslivet

(forts. fra side 2)

de ofte ble vi fortalt av befolkningen som berettet om lignende episoder de hadde vært utsatt for. Flere av ofrene for disse handlingene ble så hårdt skadet at de tilbrakte flere dager på sykehus. Det er ikke fritt for at libaneserne er begynt å bli lei de syriske soldatene. Den syriske soldat er lite utdannet og svært brutal og skiller seg skarpt ut fra den libanesiske befolkningen som er hyggelig og hjelpsom. Likevel er svært mange libanesere enige om at de syriske soldatene har virket beroligende på situasjonen i landet, fordi det ellers ville rådet fullstendig kaos og i verste fall ført til splittelse av Libanon i to deler, en kristen og en muhammedansk del.

Det libaneserne nå ønsker mest av alt er fred og normale tilstander for landet sitt. Problemet med kristen og muhammedansk samarbeid synes å være begrenset til ekstremistene. Gjennomsnittslibaneseren lever sammen i harmoni.

Hendelser som viser at konflikten ikke kan forenkles til en konflikt mellom kristne og muhammedanere skjedde også mens vi var i Libanon. Disse hendelsene var konflikter mellom kristne grupperinger om hvem som skulle ha makten over de kristne områdene i landet. I Nord-Libanon ble sønnen til tidligere president Franjeh myrdet av falangistene. Dessuten ble hans kone, 3-årige datter samt ca. 3 mennesker til drept.

Som hevn for denne grusomme aksjonen stilte Franjeh det ultimatum at de menneskene som tilhørte falangistene i Nord-Libanon der Franjeh har makten måtte melde seg ut av gruppen og levere fra seg våpnene. Fristen for dette ble satt til utgangen av juni måned.

Dette var hovedgrunnen til at vi valgte å reise fra landet 10 dager før vi opprinnelig hadde tenkt å dra.

Når det gjaldt kamper der muhammedanere eller palestinere var innblandet forekom det ingen sådanne så lenge vi var i landet.

Vi tilbrakte flere dager på en privat badestrand i Beirut. Denne stranden ville før krigen ha vært full av turister, men nå var den nesten tom. Man så ikke noe til elendigheten som råder i landet når man først var sluppet innenfor murene som beskytter stranda. Likevel var det få skritt vi behøvde å ta utenfor dette området før vi igjen merket krigens herjinger og menneskenes uro.

Libaneserne er pessimistiske for fremtiden. De mener at det ikke bare er snakk om en intern løsning, men et supermaktspill hvor løsningen av palestina-problemet i Midt-Østen er den viktigste brikken i spillet for fred i Libanon. Så lenge dette problemet ikke er løst er Israel interessert i at landet er splittet.

Vi så svært lite til FN-soldatene som er stasjonert i Syd-Libanon. De libaneserne vi snakket med var positivt innstilt til fortsatt stasjonering av FN-soldatene. De mener at deres nærvær minsker faren for militær konfrontasjon og direkte israelsk inblanding og okkupasjon. Mens vi var i Libanon trakk Israel seg ut av områdene de hadde okkupert, men overlot områdene til falangistene og ikke som FN-resolusjonen krevde til de libanesiske myndigheter.

Vi reiste fra Beirut den 28. juni og allerede to dager etter brøt kampene løs igjen. Det var den bebudede hevnaaksjonen som ble gjennomført og den utviklet seg til større stridigheter der syrerne også var innblandet.

Det var godt å komme hjem til det fredlige og regntunge Norge etter spente og urolige dager i det solfylte og eksplosive Libanon.

Nabih Raad,
født libanesiser nå norsk, student

Britt Raad,
norsk, student

«Støtteannonserne» går bedre inn enn noen gang

De siste måneder har strømmen av «støtteannonser» vist en påfallende økning, slik at vi ikke kan kvittere for alle denne gang. Ha tålmodighet! Kvitteringen for ditt bidrag skal komme.

Denne gang kvitterer vi for i alt kr. 4 986,94 og sier hjertelig takk for denne hjelp til å overvinne den bøygen som heter stigende omkostninger!

«STØTTEANNONSER»

fra «Folk og Land»s venner.

Takk for følgende bidrag:

P., Kjøllefjord 450,—	P., Tingvoll 60,—	T., Randaberg 60,—	Lotte, Lesja 150,—	D. H., Oslo 50,—
G., Tangstad 60,—	A., Hjørungavåg 50,—	S., Homstean 60,—	M., Brummunddal 75,—	R. M., Oslo 50,—
K., Tangstad 60,—	D., Torvikbukta 50,—	A., Porsgrunn 100,—	R., Ilseng 160,—	J. S., Oslo 62,50
H., Kolvereid 50,—	P., Høyanger 250,—	N., Skien 60,—	J., Tynset 100,—	M. S., Oslo 200,—
N. D., Leksvik 60,—	S., Åkra 60,—	K., Miland 60,—	H., Våler i S. 60,—	Q. X., Oslo 100,—
J., Skatval 60,—	J., Nå 60,—	B., Revetal 60,—	J., Kongsvinger 50,—	L. H., Oslo 50,—
M., Kvål 100,—	B., Stavanger 60,—	J., Skoger 60,—	G., Feiring 50,—	R. B., Oslo 500,—
		K., Skoger 60,—	O., Haga 50,—	P. S., Oslo 100,—
		K., Drammen 50,—	H., Finstadbru 60,—	R. F., Oslo 50,—
		H., Røyken 110,—	R. C., Blommenholm 500,—	H. J., Oslo 50,—
		O., Krødern 160,—	E., Nesbru 60,—	O., Uppsala 64,94
		R., Raufoss 50,—	A. G., Oslo 75,—	«Folk og Land» er i fremgang!